

נועם זייד

יול ע"י מבין 'יקרא קדישא' מורשת רבוה"ק
שבגת 'רמות דוד' קרעטשניק - קרית גת

פרשת אמור + תשפ"ב + גליון ג"ט

דא"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נועים יראתך

"וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו" (כב, ט).

איתא בספד"ק נועם אלימלך (פר' קדושים) 'וכי תזבחו' דהררצה לזבוח את יצרו ולעלות מעלה מעלה במעלות התורה והקדושה, אזי 'לרצונכם תזבחו' עליו לזבוח את כל רצונותיו הגשמיים לאכילה ושתייה וכו', יש כאלה שכשאוכלים 'זיי זענען אריין געטונקען און טעלער' ממש איכדו צורת אנוש, ידוע הלשון של הבעל התניא באגה"ק פרק י"א 'להשכילך בינה כי לא זו דרך ישכון אור השם החפץ בחיי בשרים ובני ומזונני' עכלדה"ק.

וכעובדא הידועה כאשר הרה"ק מרוזין זיע"א ישב שבעה על אבה"ק ר' שלום שכנא זיע"א, בא לנחמו הרה"ק הבעל התניא זיע"א, באה"ד שאל הרה"ק מרוזין את הבעה"ת האיך אחר שאומרים 'שמע ישראל' אפ"ל 'ואהבת' הלא כשאומרים 'ה' אחד' צריך להיות בהתפשטות מן הגשמיות, כלומר שלא יהי' לו שום רצון לגשמיות כלל כי הוא בטל כמציאות בחי' אין שיש רק ה' בעולם ואין זולתו, א"כ איך אפ"ל אח"כ 'ואהבת' שהוא אהב משמע שהוא 'יש'.

ויען לו הבעה"ת תשובה ארוכה ועמוקה 'והתינוק כבר שית כבר שבע', וסיים הבעה"ת 'והתינוק הבין'.

א"י 'לרצונכם תזבחו' עפי"ד זקה"ק מרדא"ל מפרמישלאן זיע"א "א איד טאר גארנישט וועלן אפי' נישט צו זאן א ערליכער איד" (יהודי אסור להיות לו שום רצון [עצמי] אפי' לא להיות צדיק), כוונת זקה"ק הי'

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקודה"ט ה'נועים ישראל' זיע"א

נועים ישראל

"ויאמר ה' אל משה אמור וגו' ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם לשארו הקרב אליו" וגו' (כא, א-ב).

אפי' בשעושה פעולה שאינו עפ"י תורה אבל אם עושהו לשם שמים ישמר ע"כ שלא יבטל באיסורי תורה

הנה בתחילה אמר"כ 'לנפש לא יטמא' בלשון כולל ולא פירט לך למי לא יטמא, משמע שאסור בכלום ואין שום היתר ואילו אח"כ כתוב 'כי אם לשארו' וגו' דיש כאלו שמוותר להיטמא להם. גם יקשה לשון הפסוק 'לנפש לא יטמא' ולא כתב למת לא יטמא.

יבואר עפ"י דאיתא באבות (ב, טו) 'וכל מעשיך יהיו לשם שמים', ולכאורה מה התנא משמיענו הלא וודאי שצריך לעשות הכל לשם שמים, אלא הכוונה 'וכל מעשיך' אפי' המעשים שאתה עושה אשר לא לרוח תורה ושלא כדין וכהלכה אבל אם 'יהיו לשם שמים' אז יעלו לרצון לפני הבורא ית', אע"פ שהם נגד התורה כיון שנעשה לש"ש, וממילא לא יבא עי"ז להכשל ח"ו באיסור תורה.

וזוהו שאמר"כ (תהלים קיט, קכו) 'עת לעשות לה' הפרו תורתך' דיש עיתים שצריך לעשות עבודה לש"ש אע"פ שבוה מפיר התורה ושלא כהלכה, 'עת לעשות לה' היינו לרצון לה' לש"ש, 'הפרו תורתך' ע"י שמיפר התורה ועושה שלא כדין.

וכהוא עובדא שהיה אצל זקה"ק הבעש"ט זיע"א וחבריא דיליה ביהכ"פ אחד שלא יכלו לבטל גזירה רעה (שחזה הבעש"ט) שהיה על ישראל, עד שבא לביהכ"נ איזה איש תמים במעשיו שלא ידע צורת אות ומאד רצה להתפלל אך לא ידע קרוא מאומה, ומרוב כיסופין ואהבה להשי"ת חיפש לעשות איזה דבר לכבודו ית', ולקח חליל והתחיל לזמר בו בכל כוחו עד שנפל ארצה מתעלף, ואמר הבעש"ט שע"י מעשה של

עיקר העבודה - בקדושה

"וספרתם לכם" ימי הספירה הם ימי הכנה לקבלת התורה, איתא בספרי יראה דא"א לקבל את התורה כל זמן ששקועים בתאוות והבלי עוה"ז, ע"כ נתן לנו השי"ת ב"ה ברוב רחמיו וחסדיו את ימי הספירה שהם 'כדי לטהרינו מקליפותינו ומטומאתינו', ולכך הם מ"ט ימים כנגד מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם, וצריך האדם לעבוד כל יום מימי הספירה על א' מקנייני התורה, וע"י זה יזכה לעסוק בתורה"ק לשמה.

הנה מ"ח קנייני התורה על רגל אחת הוא קדושה, היינו פרישות מתאוות והבלי עוה"ז, כדאיתא שם (אבות, ג, ו) 'מיעוט שינה מיעוט שיחה ומיעוט שחוק' וכו', וכן איתא בספרי"ק דא"א לזכות לתורה"ק כל זמן שהוא שקוע בגשמיות אלא ע"י קדושה היינו שיפרוש כפי כוחו מתאוות והבלי עוה"ז, וזהו סוד ספירת העומר, דעומר כתיב בתורה חסד וא"ו, עמ"ד גימטריא קר"י שהוא לשון טומאה, על כי עבודת ימי הספירה 'כדי לטהרינו מקליפותינו ומטומאתינו' ולכך זוכה הצדיק היינו מי שהוא שמור בקדושה (וזה"ק פר' נח) מדה כנגד מדה לש"י עולמות, כדאיתא במשנה עוקצין (ג, יב) 'עתידי הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק שי עולמות', ש"י גימטריא קר"י חושבנא דדין כחושבנא דדין.

וזהו כיאור אמרינו בספירת העומר 'שבע שבתות תמימות תהינה', דתמימות רומז לקדושה כידוע, היינו תמימות ללא פגם ח"ו, וזהו 'וספרתם' היינו דכל עבודת ימי הספירה הוא 'לכם' נוטריקון כ"די לטהרינו מקליפותינו, הזה הכנה לקבלת התורה"ק וע"י זוכה לעסוק בתורה"ק לשמה אכ"ר.

(נועים ישראל)

אותו יהודי המתיק כל הדינים וביטל כל הגזירות מעל בני ישראל, ואע"פ שלנגן ביוהכ"פ ביו"ט הוה מעשה נגד התורה, עכ"ז כיון שהיה מעשהו בתמימות ולש"ש המתיק עי"ז כל הדינים.

וזהו אמרו 'לנפש לא יטמא בעמיו' שלא יעשה דבר נגד התורה ולא יטמא נפשו ע"י שיתנהג שלא כדת וכהלכה, 'כי אם לשארו הקרוב אליו' רומז להשי"ת הקרוב לכאו"א כדכתיב (תהלים קמה, יח) 'קרוב ה' לכל קוראיו', היינו רק אם מעשיך לש"ש לעשות רצונו ית', אז לנפש יטמא מותר לטמאות נפש, כמו הדרמ"ל שטימא את עצמו לילך לישיב בין טמאים וסיכן נפשו כזה, ואילו בשבילו. היה יותר טוב לעשות עבודתו בכיהמ"ד שם לקרב לבנות ישראל לאביהם שבשמים שזה קל ונוח יותר, אפ"ה הלך ומסר נפשו לישיב בחבורת טמאים כדי להחזירם בתשובה.

♦ ♦ ♦

דעבודת הכורא הוא אך לעשות רצונו ית', ולא לחפץ במדריגות והשגות.

וכדאי' בספרי"ק אוהב ישראל בהשטות על פרשת ויקרא דרואים כאלה שהיו עובדי ה' ויצאו מדעתם כי עבדו את הכורא כדי להגיע להשגות ומדריגות עי"ש ב' העניין באריכות, כ"ק אאמו"ר הרה"ק זיע"א אמר על אביה"ק שכל משאת נפשו הי' לעבדו ית' עבודה תמה בלתי לה' לבדו, וכלשון זקה"ק מוהר"ם זיע"א 'דעם אויסגניצויגענעם בלתי', יתכן אדם שכבר השלים נפשו בתורה ועבודה בגלגוליו הקודמים ולא ירד לעוה"ז לתקן זאת, ותכליתו בעולמו הוא לא שילמד עין חיים אלא שיהי' אינסטלטור דווקא וכשהוא חופר חפירות יחשוב מהכורא ית' ש'ווען ער גראכט אריין זאל ער קלערן פון גאט כ"ה פון דעם אין עוד מלבדו' וזהו יסוד גדול בעבודת הכורא האדם לא צריך לרצות אלא מה שהקב"ה שואל מעמו.

♦ ♦ ♦

"ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בוקר" (כב, ל).

ידמוז למאמרם ז"ל כל מי שיש לו מה לאכול ואומר מה אוכל למחר ה"ז מקטני אמונה, וזהו ממפריעי העבודה כמ"ש החסיד בעל חובות הלכות ריש שער הבטחון (בפתיחה) לבעל הבטחון יש מנוחת הנפש המאפשרת לו התרכזות מלאה לעבודת ה', יש כאלו שהם חוסכים כדי לחזק את בנייהם גם זהו בכלל דאגת מחר שהוא מפריע גדול לעבודת הכורא ית', המשכיר מתקשר אליו אם לא תשלם היום את החוב אני זורק אותך מהדירה אם יהיה לו בטחון ילך להתפלל ולעבוד את הכורא ית' והשי"ת ב"ה יזמן לו כל צרכו בעז"ה.

וזהו 'ביום ההוא יאכל' כל דאגתו צריך להיות רק על היום ההוא 'לא תותירו' כו' אל תעשו חסכוניות בטחו בה' והוא זמן לכם כל צורכיכם בעתו וכזמנו הנכון, ועי"ז 'לרצונכם תזכחו' תוכלו לעבוד את ה' ביישוב הדעת ובגדלות המוחין, ותוכל לזכוח את כל הרצונות אשר לא לה' המה ולעלות מעלה מעלה במסילה העולה בית אל.

♦ ♦ ♦

♦ ♦ ♦

וְהִכַּל לְפִי רֵב הַמַּעֲשָׂה.

המעלה הגדולה בצדקה
המחזיק ביד ישראל שמך

הרמב"ם בפירושו המשניות מדרקדק אומרו 'לפי רוב המעשה' ולא קאמר 'לפי גודל המעשה'. מכאן הרמב"ם דהררצה לקנות איזה מעלה ממדות

הנפש, לא יקנהו קנין חזק בנפשו אם יעשה פעולה אחת גדולה (ממדת הנפש), אלא אם יעשה מעט מעט מאותה הפעולה (ממדת הנפש) פעמים הרבה, או אז יקנה מעלת ומדת הנפש ההוא קנין חזק בנפשו.

על דרך משל מדת הנדיבות, מי שנותן לעני א' אלף זהובים בבת אחת ולעני השני לא נתן כלום, לא יעלה בידו לקנות מדת הנדיבות קנין חזק בנפשו כמו מי שהתנדב אלף זהובים באלף פעמים ונתן כל זהוב ממדת הנדיבות, מפני שכפל מעשיו אלף פעמים קנה לו קנין חזק בנפשו, אשר לא כן הוא זה שהתנדב אלף זהובים בבת אחת שאמנם נפשו התעוררה אך פעם אחת ולאחר מכן פסקה ממנה.

וזהו שאמר התנא (ר"ע) "והיכל לפי רוב המעשה" ול"ק והיכל לפי גודל המעשה, דכפי שירבה האדם באותה הפעולה יעלה בידו לקנות אותה מדה קנין חזק בנפשו.

ונ"ל דלא מיירי הרמב"ם שבא לפניו ישראל שמך וזקוק בדחיפות לאלף זהובים דככה"ג מודה הרמב"ם שיתן לעני זה אלף זהובים בפע"א, כמ"ש בפרק י' מהלכות מתנות ענים הלכה ז' "שמונה

טו. היכל צפוי, וְהַרְשִׁוּתָּהּ
נְתוּנָה, וְכַמוֹב הָעוֹלָם
נְדוּן, וְהִכַּל לְפִי רֵב
הַמַּעֲשָׂה:

מעלות יש בצדקה וזו למעלה מזו, מעלה גדולה שאין למעלה ממנה, זה המחזיק ביד ישראל שמך ונותן לו מתנה או הלוואה, או עושה עמו שותפות, או ממציא לו מלאכה כדי לחזק את ידו עד שלא יצטרך לבריות ולא ישאל, ועל זה נאמר "והחזקת בו גר ותושב וחי עמך", כלומר החזק בו שלא יפול ויצטרך".

אלא דהרמב"ם מיירי בבא לקנות מדת הנדיבות קנין חזק בנפשו, אבל אין זה פוטרו ממצות "והחזקת בו" וכמ"ש להדיא.

(ופנה רבינו לא' הנוכחים בשוה"ט ושאלהו) אם ידפוק אצלך עני לצדקה כמה זהובים תתן לו? (הנ"ל חייד), א"ל רבינו אם א' יתן 100 דולר? (ענה הנ"ל 'שיין גיגעבן'), הוסיף רבינו, ואם יתן 1,000 דולר? (ענה הנ"ל 'גאר שיין גיגעבן'), ואם יתן 10,000 דולר? (ענה הנ"ל 'צו דעם רעכנט מען זיך בכלל נישט'), שאל רבינו האם קיים מצות צדקה בהידורה? (ענה הנ"ל בוודאי שכן), א"ל רבינו וכי מה הועילו חכמים בתקנתם, הלה תוך חרשים ספורים יגמר הכסף אשר באמתחתו וישאר עני המחזר על הפתחים.

וזהו מש"כ הרמב"ם יתן לו מתנה או הלוואה וכו' כדי לחזק את ידו עד שלא יצטרך לבריות, כגון בעל עסק שקרם וצריך 100,000 דולר שיתן לו כל הסכום הנ"ל ויחזור לעסקו ויהיה שוב עשיר ואף יוכל להיות שוב 'שיינער איד' וליתן צדקה.

(שוה"ט צפרא רשבתא תשע"ה)

וְהָיָה דְּזִידָא אֲזִיזָא

הרבי שמע לקול בכיו ומביט עליו בעיניו הרחימאות, הן הוא לא מכיר כלל את האישי, זו פעם הראשונה שהוא נכנס אליו, אבל מתוך בכיו ניכרים דברי אמת, הרבי מחליט בהחלטה נועזת לעשות מעשה.

לפני מספר ימים קיבל עיזבון כלשהוא, בעיזבון זה היה אמור לפרנס את ביתו שזה עתה החל להקים בקרית גת ולכונן את חצרו, בימים ההם לחם וחלב בבית לא היה משהו שמוכן מאליו.

'תשמע' אומר לו הרבי 'לפני ימים מספר קיבלתי עיזבון אני מלווה לך את כל הסכום במלואו, ולכשירחב לך תחזיר לי את הכסף'.

הרבי הוציא סכום עצום של כמה עשרות אלפי דולרים, סכום השווה בערך לימינו לכ-200,000 דולר, בימים ההם יכלו לקנות עם סכום זה עולם ומלואו, אבל הרבי העביר לידי את כל הסכום ובלבד להצילו מהיות עם יושבי חושך וצלמות.

שנה תמימה עברה לה, ולאחריה גם השנה הבאה ולאחריהם שנים נוספים, האישי לא הגיע לפרוע את ההלוואה, שנים רבות עברו והרבי נפגש עם האישי מספר פעמים, אבל הרבי לא הזכיר לו ולו חצי מילה על ההלוואה שטרם נפרעה...

והיכל לפי רוב המעשה. היה זה אך כמה שנים לאחר בואו של רבינו לקבוע משכנו בעיר קרית גת, יום אחד מידפק יהודי על דלתות הבית 'אפשר לדבר עם האדמו"ר דבר מה?' שאל, לאחר המתנה בת כמה דקות הוכנס האישי אל רבינו.

ויהי כאשר רק נכנס מיד פרץ בבכי תמרורים ולא יכל להוציא אף מילה מפיו, רבינו עמד משתומם ומביט ברוב רחמנות על האישי שאינו מכירו כלל, הוא רואה אותו עתה לראשונה וכ"כ מתפרץ בבכי תמרורים.

משנרגע מקצת אמר לו הרבי 'אמור נא את אשר בלבבך'. האישי החל לגולל בפני הרבי 'זה שנים שהנני עוסק ב"ה בעסקים שונים ועושה בהם חיל, והייתי מרוויח לא מעט כסף, אבל בתקופה האחרונה נכנסתי לקשיים גדולים עד שהעסק שלי קרס, ניסיתי לשקם את עצמי אבל רק הסתבכתי יותר ויותר עד שנעשיתי לבעל חוב גדול, והנני עומד כעת במצב שאנשים מחפשים אחרי, ורוצים להושיב אותי בכלא באם לא אפרע חלק מהחובות בימים הקרובים'.

האישי שוב התפרץ בבכי תמרורים והשתטח על הרצפה מרוב בכי כשבקול יבבה אומר 'יש לי משפחה עם ילדים, מה יהא עליהם אם יושיבו את אביהם בכלא'.

הרה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זיע"א

• י"א אייר תקפ"ז •

יומא דהילולא קדישא
מצדדיקי הדורות זיע"א

ניעים הנשמות

תולדותיו: הרה"ק מוה"ר ר' נפתלי צבי הורוביץ מראפשיץ זצוק"ה, נולד בחג השבועות שנת תק"כ לאביו מוה"ר ר' מנחם מענדל זצ"ל רבה של לינסק. למד אצל זקינו ר' איציקל מהמבורג זיע"א ואצל דודו מוה"ר ר' משולם איגד בטיסמניץ. כבר בצעירותו התקרב לחסידות והיה מתלמידי הרה"ק מזלאטשוב והרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א. כמו"כ הסתופף רבות בצל הצדיקים מנעשכזי והמגיד מקאזניץ ור' מנחם מענדל מדימנוב והחזן מלובליץ זיע"א שהחזיק עצמו לתלמידו המובהק. כיהן כרב בראפשיץ ולאחמ"כ בלינסק, סטרז'וב, וסאנוק. לאחר פטירת רבותיו החל לנהוג באדמו"רות והיה לגדולי אדמו"רי גליציה בדרו. רבים נהרו אליו להתברך ונושעו מפיו ישועות ורפואות לדוב. היה ידוע באמדותיו השנונות בחוש הומור וכה חיזק והטיף מוסר לעם ישראל. גלב"ע י"א אייר תקפ"ז ומנ"כ בלאנצט שבפולין.

***

האישה גמגמה כמה מילים לא כדורות והלכה אל עיסוקיה במטבח.

הרבי ומשמשו התיישבו בסלון. לאחר זמן מה רבי נפתלי התבונן בה וכה והבחין כי על גבי הרצפה שתחת הסולם, אשר באמצעותו עולים לעליית הגג, מפחדים גבעולי קש באי סדר. הרבי הרדר בליבו כי כנראה מישורו עלה בבהילות לעליית הגג ולא הספיק לנקות אחריו את הרצפה.

הוא הורה למשמשו: "עלה בבקשה לעליית הגג ותברוק מה מתרחש שם."

המשמש קם ממקומו, ניגש מיד לסולם וטיפס עליו עד שהגיע לעליית הגג, שם ראה ערימות גדולות של קש סדורות זו לצד זו. באחת הערימות ראה זוג נעליים תקועות בתוך הקש.

מה עושות נעליים בתוך הקש? תמה המשמש בליבו. הוא משך את הנעליים, ולהפתעתו הרבה הן היו מחוברות לזוג רגליים... זוג הרגליים היה מחובר לגוף, והגוף היה מחובר לדאש - ראשו הנדהם של בעל הבית...

לאחר שבעל הבית התאווש מגילויו, הוא ירד בסולם וניצב במרכז הסלון מול רבי נפתלי, כאשר מראה בגדיו פרוע ובזקנו תלויים גבעולי קש.

רבי נפתלי אמר: "בזכותך תודעה לי היום קושיה גדולה שהעיקה עליי מאוד במשך זמן רב."

לנכח מבטי התמיהה של בעל הבית והשמש, המשיך הרבי בדבריו: "חכמינו ז"ל מלמדים אותנו במסכת שבת כי גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה. עד היום לא הבנתי כיצד ייתכן הדבר, שלארה בשך ודם יכול להיות במדרגה גבוהה יותר מאשר לקדם פני שכינה. אולם היום, כאשר ביקרתי כאן, הבנתי מיד את התירוץ לכך. כאשר משה רבנו ראה את הקדוש ברוך הוא בוער באש בתוך הסנה נכתב בתורה: 'ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלוקים'. ואילו אתה, סיים רבי נפתלי בחיך, "כאשר ראית אורחים מתקרבים אל ביתך, הסתרת את כל גופך..."

(בתוך צדיקים)

***

הרה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זיע"א נודע בראשית דרכו כבדחן שידוע להשתמש בהומור כדי לעקוץ ולהוכיח בדרך ה', והרבה לצחוק לא מעט גם על עצמו.

אפילו אל רבותיו לא היסס ר' נפתלי לכונן את חיצו ביקורתו, שנשלחו באהבה ובדומור. כאשר החל לשמש בכהונתו בראפשיץ דאג במסירות נפש לצורכי התושבים הנזקקים כאשר הוא עצמו מכתת רגליו לפתחי העשירים לקבץ נדבות לאומללים, אך בד בבד לא נשט את דרכו האמיתית והשנונה.

חורף אחד הוא ומשמשו בוססו בשלג הכבד בעיירה כדי לאסוף צדקה להכנסת כלה ענייה. רבי נפתלי העדיף לאסוף בעצמו את כספי הצדקה לנזקקי העיירה ולא הסכים להטריח אחרים במצווה. כמו כן ידע היטב כי המתבקשים לתרום יהיו חייבים לכבדו ולתת לו יותר מאשר לגבאי מן השורה. הוא היה מוכן לעשות הכול כדי שבסופו של יום עניי העיירה הנזקקים יקבלו ממנו סיוע נדיב ככל האפשר.

הפעם ידע רבי נפתלי כי משימתו תהיה קשה במיוחד. השלג ירד ברציפות במשך כעשרה ימים, העסקים שבתו ממלאכה ובני העיירה התבצרו בבתיהם המזוממים ולא יצאו מהם אלא לצורך גדול בלבד, ולפיכך הסיכוי לקבל צדקה הגונה היה נמוך.

באחד מבתי העיירה ניצב בעל הבית מאחורי הווילון, וראה את הרבי ומשמשו צועדים בקושי רב אל עבר ביתו. הוא תיאר לעצמו לשם מה הרבי מגיע אליו, וגם ידע שמצפנו לא יניח לו לשלח את פניו ריקם. מאידך יצרו תקף אותו להתחמק ממצוות הצדקה והוא חיפש מוצא.

הוא פנה בבהילות לדעייתו ואמר: "אם הרבי ישאל היכן אני, תודיעי לו שאיני בבית ואין לך מושג מתי אחזור."

כעבור כמה דקות נשמעו דפיקות קלות על הדלת. האישה פתחה וראתה את הרבי ואת משמשו ניצבים על סף הדלת.

"היכן בעל הבית?" שאל המשמש.

האישה השפילה את עיניה ואמרה: "בעלי אינו בבית ואין לי שום מושג מתי יחזור."

רבי נפתלי צעד קדימה ואמר: "מדובר בעניין חשוב ודחוף. ברשותך נמתין לו כאן עד שישוב."

לקיים בנו חנמי ישראל
נא להעתיק בתפילה ולקרוע רחמי שמים
לרפואת חותן המלך
כ"ק אדמו"ר מפוריסוב שליט"א
מרז חנניה יוסף עקיבא
בן רוחמה ליבא
לרפואה שלימה
וחזו קל כביר לא ימאס תפילת רבים

נרבת
ידידינו הנכבד הר"ר
משה קודוטקי הי"ד
לדגל לידת בנו הינקי **ישראל** נ"ו
למזל"ט
יה"ר שיזכה לגדלו לתועדה
לחופה ולמעשים טובים, וידווח
ממנו ומכל יצ"ח רוב נחת
דקדושה
***

בית צדיקים יעמוד
ברכת מזל טוב
שלוחה סודרת כבוד קדם
כ"ק מרן אדמו"ר
מטרעבישאן שליט"א
לדגל הולדת נכדתו בת לחוננו
הרב **משולם זוסיא טווערסקי שליט"א**
יה"ר שידוה מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה,
ויבנו לגדלה לתורה לחופה ולמעש"ט
***
ברכת מזל טוב מיוחדת
להרבנית הצדקנית תלית"א
שתדוה רוב נחת מכל יצ"ח
לאורך ימים ושנים אמן

הששמחה במעונם
ברכת מזל טוב
שגורה כזה לדידינו הנכבד
הרה"ג **אבנר טוניק שליט"א**
ראש ישיבת תפוח
לדגל הולדת נכדו בשעתומ"צ
***
יה"ר שידוה מכל יצ"ח רוב נחת
דקדושה, עם שמחות תמיד באוהל

לזכות
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן
זמנים לשב"ק אופק קרית גת:
הדלקת נרות: 7:02
יצאת השבת: 8:04
זמן ר"ת: 8:45